



PERIÒDICH DESENAL, ARTÍSTICH, LITERARI Y CIENTÍFICH

Any II

Barcelona 20 de Mars de 1881

Núm. 26

PREUS DE SUSCRIPCIÓ					Se publica 'ls dias 10, 20 y 30 de cada mes	PREUS DE SUSCRIPCIÓ PAGANT EN OR		
ANY	SEMESTRE	TRIMESTRE	MES	ANY		SEMESTRE	MES	
Espanya . . . . .	60 rals	32 rals	18 rals	6 rals	DIRECTOR-PROPIETARI <b>CARLOS SANPONS Y CARBÓ</b> UNIO, 28 BARCELONA	Cuba y Puerto-Rico . . . . .	5 pesos forts	3 pesos forts
Països de l' Unió Postal . . . . .	76	40				Filipinas, Méjich y Riu de la Plata . . . . .	6	3'50
No 's servirà cap suscripció que no 's pagui per endavant						Y en los altres països, los preus d' Espanya y además lo franqueig		

SUMARI

TEXT. — CRÒNICA GENERAL, per Ramon E. Bassegoda. — NOSTRES GRABATS, per Eduart Tàmaro. — CARTAS CONFIDENCIALES. Esbós d' una novela (continuació), per Francesch de Boter. — EN LO NAIEMENT D' UNA NENA (poesia), per Vicens Piera Tosselli. — CONGRÉS CATALÀ DE JURISCONSULTS, (continuació), per S. Ribot. — RENEY (poesia), per Pau Bertran y Bros. — SAN CUGAT DEL VALLÉS, per L. Mercader. — TEATRES, per F. M. — LLIBRES REBUTS. — BELLAS ARTS, per Frederich Prieto.

GRABATS. — ALEJANDRE II, EMPERADOR DE RUSSIA. — ATMETLLERS FLORIS. — PRIMERA SESSIÓ DEL CONGRÉS CATALÀ DE JURISCONSULTS. — ANSIOSA ESPERA.

CRÒNICA GENERAL

Las deu del dematí del 14, y trovantnos en la redacció d' un dels periòdichs politichs que á Barcelona 's publican, nos enteravam del contingut del telégrama en que 's donava compte del alevós assassinat portat á cap en la persona de S. M. imperial l' Emperador de totes las Russias.

A la fi aquest ilustre príncep sucumbia á las horribles maquinacions que ja feya molt temps venia preparant en contra d' ell lo partit nihilista; aixís nos ho ve á confirmar la proclama que 'l comité executiu revolucionari ha enviat á tots los periòdichs de Sant Petersburg, document que bé pot dirse en bona fe qu' es l' hipérbole de l' audacia y del cinisme, ja que en ell, y entre altres cosas de molt apetitosa lectura, se fa á saber «que després de dos anys d' esforços y grans sacrificis s' ha consumat per fi un acte llibertador.» A més aconsella ab un to bastant imperiós al príncep hereu, qu' ha succehit en lo trono á Alexandre II, que no segueixe l' exemple de son pare, que no siga un tirá; demana á tots los afiliats que coadjuven ab lo comité si es qu' arrive l' hora de lluytar contra 'l nou. Czar, y 's consigna qu' Alexandre II ha sucumbit en



ALEXANDRE II, EMPERADOR DE RUSSIA  
Assassinat lo 13 del corrent en Sant Petersburg

cumpliment d' un fallo suprem dictat lo dia 7 de Mars de 1879.

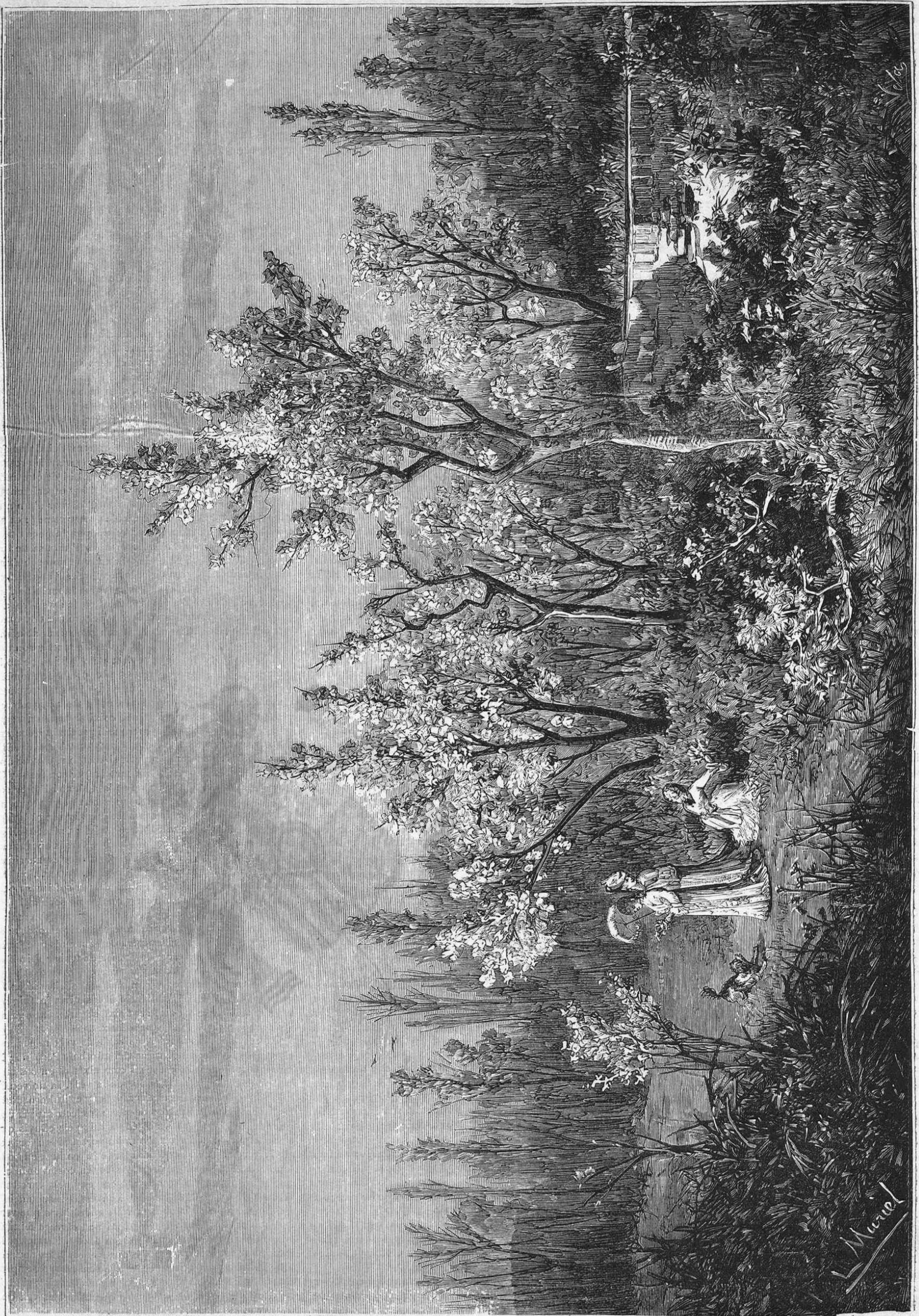
No es aquesta la primera vegada qu' ab la paraula llibertat se preten excusar los crims més horrosos; la mateixa va servir als assessins de Cessar pera privar á sa patria d' aquest ilustre patrici, y sempre 'ls resultats han sigut idèntichs; á unas tiranias n' han succehit d' altrás casi sempre més repugnants que la que s' ha volgut destruhir ab lo veneno y lo punyal. L' historia mateixa sembla demostrar que may un bon éxit corona 'ls esforços de qui 's val de semblants medis.

Nosaltres que creyém senzillament que 'l per alguns ponderat sacrifici de Brutus y Cassius fou, y no més, un acte deplorable d' enagenació mental d' aquells integérrims varons, no podém admetre com á necessitat política 'l crim en qualsevolga de las sevas manifestacions; pera nosaltres la causa qu' ha de fiar lo seu triunfo al éxit d' un vulgar assesi está ja de sobras judicada.

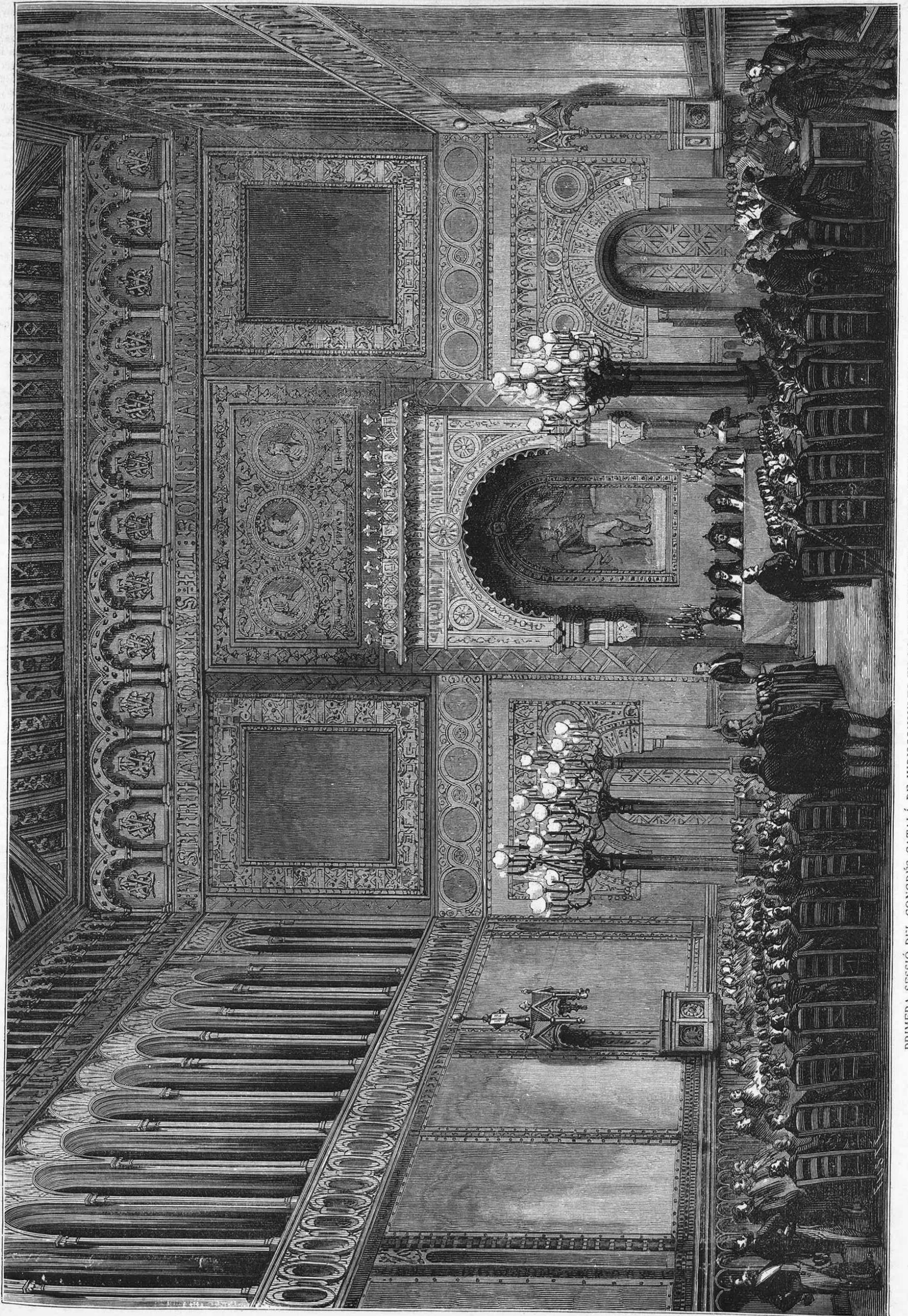
Potser ningú com nosaltres conserva tan viu lo recort d' aquella severíssima repressió de l' insurrecció de Polonia, consumada per la ma de ferro d' Alexandre II; aquellas jornadas d' extermini y de persecució, en las quals sucumbí lo millor de la noblesa, del clero y de la joventut d' aquella infortunada nació; més ab tot y aixó ¿per qué no hem de dirho? lo crim de Sant Petersburg, despertá en nostre cor tots los sentiments d' odi y vilipendi pera 'ls miserables assessins qu' en un instant varen abatrer l' augusta majestat del poderós autócrata. No hem d' olvidar may qu' Alexandre II doná 'l cop més terrible contra 'l poder feudal qu' en son imperi s' alsava també imponent y sobergós; ell fou l' autor d' aquell célebre decret que doná la llibertat á innumerables esclaus convertits en miserable comers y objecte d' especulació per







ATMETLLERS FLORITS



PRIMERA SESSIÓ DEL CONGRÉS CATALÀ DE JURISCONSULTS EN LO PARANINF DE L' UNIVERSITAT LITERARIA DE BARCELONA

cert que no tindria major dolor si la vejes realisada. Potser llavors l'entorpiament mateix produhit per sa forsa, traeriam la vivesa del pensament y atontit no se 'm presentaria com ara ab sas formas més cruels y esgarriofas.

Tal volta mon temor no 's realisi—fasseho Deu—mes jo l'hauré sentit com si hagués estat vritat. Ja he sofert tot lo dolor de sa pérdua.

Planyme; planyme si 't plau: jo 'm creya al veure mon amor desdenyat, coneix tota la profunditat del dolor; empero n' hi ha d' altres que son més fondos. Aquell era 'l sibirisme del dolor, mes aquest es lo dolor sol, nú y ab tota sa cruessa.—*Albert.*

FRANCESCH DE BOTER.

(S' acabarà)

## EN LO NAIXEMENT D' UNA NENA

¿Qué vens á buscá al mon, tendra coloma  
Fugida del esbart del Rey del cel?  
¿Qué trobarás aquí que no tinguesses  
Allá al costat de Déu?

¿No sents anyorament de la gaubansa  
Que 's respira en la gloria, arréu, arréu,  
Ni trobas á faltarte aquí en la terra,  
Las alas d' angelet?

¿Á qué vingueres donchs, ignocenteta,  
Fugint de las regions del goig etern,  
Pera tastar lo cálser d' amargura  
Que 'l mon nos ofereix...?

Tal volta, fiturant desde la gloria  
Aquest granet de pols del cel suspés,  
Vegeres la maror de dols y llágrimas  
Que al home tenen prés;

Y, volent aixugarlas amorosa,  
Baixáras al instant, á Déu dihent:  
«—Allá m' espera 'l mon... al mon me 'n baixo  
Que allá l' home sofreix;

Y aixís á aquella copa d' amargura,  
Que dols tanca no més, m' abocaré  
Y aixís restará seca ab més llestesa  
Si ab ells la compartesch!»—

Mas ¡ay! que en va baixares, eixa copa  
Que aixuta tú voldrias véurer prest,  
L'omplena 'l mon mateix que la rebuja,  
L'omplena 'l mon mateix;

Y ab ton esforços voldrás be prou vuydarla,  
Y yeurás ton esforços que 's impotent,  
Y portada del mon per las onadas  
Ja ho oblidarás prest;

Y 'l temps n' irá corrent, y quan ta fossa  
Oberta 'n sia ja, llavors potser  
Veurás que dins la copa d' amargura  
També hi has tirat fel...!

Ab tot, resta un consol, y es l' alegría  
Que brollan 'vuy dos cors, tot sentiment,  
Dos cors que nuá un jorn també de joya  
Lo dols llas d' Himeneu,

Dos cors fósos en un que débategan  
Moguts per un impuls sempre 'l mateix,  
Dos cors que 'n l' arbre sant de la familia  
contemplan lo rebrot d' un brançal més!

VICENS PIERA TOSSETTI.

## CONGRÉS CATALÀ DE JURISCONSULTS

(Continuació)

SESSIÓ NOVENA. S' obrí á dos quarts de cinch de la tarde del dia 17 de Janer últim, baix la presidencia de don Joseph Borrell y Montmany, y llegida pel secretari senyor Borrell y Soler l' acta de l' anterior, fou aprobada.

Entrantse á l' ordre del dia, lo senyor President manifestá, que en son concepte no era procedent la proposició de, no hi ha lloch á deliberar sobre la de fondo, per esser contraria á lo ja resolt pel Congrés al aprobar l' article 4<sup>o</sup> de la proposició reglamentaria, tota vegada que en ell se consignava, que 'l Congrés prenía en consideració la repetida proposició de fondo, á lo que lo senyor Coma oposá, que no considerava hagués sigut aquesta presa en consideració, perquè en lo citat article 4<sup>o</sup> de la reglamentaria que invocaba la Presidencia, lo verb estava en temps de subjunctiu y no de indicatiu y que ademés en la sessió última 'l senyor Maluquer y Viladot havia ja parlat en contra d' ella; lo dit senyor Maluquer, feu present, que sols usá de la paraula pera una qüestió d' ordre. Anyadí lo senyor Castellar, que encara que no procedís, seria convenient discutirse, atés á que per la proposició de fondo s' anava contra la lley fundamental del Estat, contestá lo senyor Viñas que 'l decoro del Congrés exigia que 's demostrés semblant afirmació, y essent acte seguit retirada per sos firmants dita proposició de no hi ha lloch á deliberar, quedá terminat aquest incident.

Obert lo debat sobre la esmentada proposició de fondo en la qual se consigna; que la codificació que 's projecta no es possible en lo terreno jurídic, y seria perjudicial als ligitims interessos de Catalunya, portada á efecte en los termes en que la proposa lo R. D. de 2 de Febrer de 1880, que la legislació civil vigent en Catalunya, considerada en son conjunt, es necessaria al antich Principat, y per consegüent deu conservar-se; que 's dirigeixi á la comissió general de codificació una exposició acompanyant las condicions de aquest acord y un resúmen de la referida legislació civil, que 's nombri una comissió pera la redacció de dits treballs, y que discutida y aprobada aquesta proposició, 's declari terminada la tasca del Congrés. (Vegis lo núm. 19), se doná compte de una esmena firmada pels senyors Par, Maluquer (D. Eduart), Oliva, Monté, Jover y Romero, en la que 's demanava, que 'l Congrés acordés: «que es possible en lo terreno jurídic y convenient á Catalunya una codificació espanyola en la que 's refundissen en bases comuns las institucions notoriament análogas de las diversas legislacions vigents y 's conservessen com apéndice á la mateixa, aquelles altres forals que la necessitat y 'ls bons principis de dret obliguessen á sa especial y ordenada compilació, que l' actual dret catalá havia de esser revisat ab tendencia á dita codificació general y ab la mira de salvar aquelles institucions adecuadas als interessos y al caràcter de nostre país, y que una comissió de senyors delegats informés al Congrés sobre los anteriors extrems, determinantse, per últim, en la mateixa esmena, la manera de nombrarse dita comissió;» y acte seguit se llegí una proposició de no hi ha lloch á deliberar sobre dita esmena; pero habent manifestat lo senyor President, que en son concepte aquesta no 's dirigia á la totalitat de la proposició de fondo y que podia reservarse pera quant se discutís per articles, quedá aixís acordat.

Altre incident se suscitá, sobre si parlarian primer los qui volian impugnar la proposició de fondo, ó be los qui volian apoyar-la, y consultat lo Congrés per la Presidencia, acordá per majoria, que comensessen los torns per los que tenian demanada la paraula en contra, de lo que protestá lo senyor Sol, dihent que las qüestions reglamentarias las havia de resoldrer la Presidencia, puix que del contrari 's posava la minoria al arbitri de la majoria.

Lo senyor Jover (D. Eusebi) consumí lo primer torn en contra de la totalitat de la proposició, manifestant que parlava per compte propi y sens representar á determinadas ideas ó escolas y declarant, queson objectiu era defensar la unitat, pero no la uniformitat del dret. Desarrollá los conceptes de que essent una la personalitat humana, un havia d' esser lo dret, pero que las formas de costum y lley, ab las quals lo dret se manifestava en son desenvolupament, eran diverses y variables com las necessitats socials á que debian son origen, y que habian d' enmotllarse ab la marxa progressiva de las societats, si volian evitarse cataclismes análechs als que, á causa de la falta d' aquella armonía, habian ocorregut en diferents pobles y en distintes épocas. Sostingué que la codificació venia á satisfes aquella necessitat, conciliant los elements antitéticos del dret, aduhint com á prova històrica la línea de conducta que en la formació de Códichs habian seguit Suecia, Dinamarca, Noruega, Alemanyá, Italia, Portugal y altres nacions. Ocupantse de la codificació que 's projectava realisar, entrá en lo exámen del dret castellá comparantlo ab lo dret catalá, pera deduhir que no hi havia diferencia esencial entre las duas legislacions, tota vegada que una y altre 's trobavan informadas pel dret romá, pel germánich y per las costums, sens negar la existencia de algunas institucions especials degudas á las últimas, y baix aquest concepte, exposá la conveniencia de la codificació de tot lo codificable, ó sia, la inclusió en lo Códich general, formant part integrant del mateix, de las institucions

del nostre dret que poguessen ser en ell refundidas y una compilació d' aquelles altres institucions forals que per esser necessaria y justa sa conservació, figuresen com apéndice en dit Códich, pero no á manera d' excepció á la regla general, com expressa lo R. D. de 2 de Febrer de 1880, sino per dret propi, dihent que fentse aixís ademés de evitarse 'l tenir que recorrer al dret romá y canónich, elements exótichs, y de posarse en claritat y mètode, lo que actualment está en confusió y desórdre» 's lograrian dos ventatjas, primera evitar los conflictos de dret internacional privat que podrian surgir, y segona posar al nostre dret, que avuy dia es un dret mort pera un poble viu, en situació de poder esser degudament estudiat y de poder reformarse al compás dels adelantos de las ciencias morales y políticas. (Aplausos).

Lo senyor Almeda (D. Joaquim) consumí lo primer torn en pró, després de posar de manifest lo distint significat jurídic que tenian las paraulas compilació, codificació y unificació, s' extengué en varias consideracions filosóficas pera probar la impossibilitat de la última. Fundá las unas en la naturalesa dels elements essencials que integran lo dret positiu, y considerant á aquest com una derivació del consuetudinari, digué que havia d' atendre y obehir á las condicions especials dels pobles, á sas evoluciones històricas, á sos coneixements, á sa situació geográfica, y en una paraula, als elements tots que constituheixen la seva manera especial de esser, y que no essent possible identificar aquestos elements, condició necessaria pera l' unificació del dret, tampochera possible aquesta. Apoyá las altres en la manera de formarse las diversas societats políticas partint de la base de que lo que constituheix essencialment la societat general, es la reunió de sers inteligents que tendeixen á un fi comú, per medis comuns y presidits per un poder comú, qual acció 's circumscriu dintre determinat territori, y de que dita societat general, ab lo transcurs del temps s' havia anat dividint y subdividint ab altres societats méns extensas, que tenen així mateix un fi propi y una individualitat que existia per las diferencies y desapareixia per las semblansas, fet de la naturalesa que, en son concepte, s' oposa també á la unificació del dret. Entrant en lo terreno històric, observá, que la formació de códichs coincidia ab un estat malaltís dels pobles, puix aqueixos sols parlavan de codificar després de la occurréncia de fets que habian trastornat sa fisonomia, recordant ab aquest motiu, que Roma codificá baix lo cadúch imperi de Justiníá, y Fransa després de la revolució, ó bé, quant havia sigut necessari subjectar á diferents parts d' un mateix poble y com á conseqüencia d' aquest fet, citant per exemple Espanya al fer lo *Fuero-Juzgo* y lo ocurregut modernament en Alemanyá.

En aquest estat se sospengué la sessió alguns minuts pera que pogués descansar l' orador.

Reanudant lo senyor Almeda 'l seu discurs, digué, que lo Códich havia de comprendre tota la vida jurídica d' un poble, ja que del contrari no seria rebut ab agrado y sa imposició sols podria tenir lloch per medi de la forsa, y passant luego á senyalar los principis en que descansa la legislació catalana y los que informan la castellana, del exámen que feu entre lo que per ellas respectivament se disposa en algunas de las principals institucions del dret civil, com son lo matrimoni en sa relació ab los bens dels cónyugues, dots, donacions *propter nuptias*, etc. y las sucesions en relació ab la facultat de testar ligitimas, y ab las solemnitats internes ó externas dels testaments, deduhí, que la legislació catalana 's troba inspirada pel principi de llibertat, mentres quel criteri de limitació es lo fonament de la castellana, descansant per lo tant una y altra en principis antitéticos que no permeten la fusió de las duas en un sol motllo. Sostingué que 'l dret civil catalá forma un tot acabat y armónich, sens que poguessen considerarse com elements exótichs lo que tenia del dret romá y del canónich, perquè habentse asimilat lo procedent d' aquestos ab lo dret foral, habian vingut á formar part del mateix, y trasant á grans rasgos lo quadro de las institucions contingudas en lo nostre dret, desde lo referent á las personas fins á las accions é interdites, posá de relleu lo complet y lo ordenat del mateix, y terminá dihent, que havia d' acudir-se al Govern, pera manifestarli l' inconveniencia del R. D. de 2 de Febrer de 1880, ja que de cumplirse, sols podria produhir un mosáich y una lluyta dintre del Códich mateix, y exita á la minoria pera que votés la proposició de fondo. (Generals y llarchs aplausos).

Després de rectificat los senyors Janer y Almeda, se aixecá la sessió, senyalantse com á ordre del dia pera la pròxima la continuació del debat pendent. Era un quart de vuyt.

S. RIBOT.

(Seguirá)



ben digne d'estima per los badalonins, lo del malaquanyat reverent don Jaume Solá y Seriol.  
 Digne es d' encomi tambe l' activitat y entussiasme demostrats per lo senyor F. Planas, promotor dels certàmens de Badalona y que 's desviu pel bon nom de sa població.

Lo referit quadern, imprés en casa del senyor Planas, Creu 45, Badalona, consta de 72 planas. No deixa de cridar l' atenció en ell que sent tot escrit en catalá (si se 'n treu una sola Memòria premiada) los epígrafes de las composicions sigan en castellá.

Lo RAT PENAT, calendari llemosí per l' any 1881, compost per Joseph M. Puig Torralva.

Per tenir que ausentarse de Valencia 'l senyor don Constantí Llombart, que durant sis anys ha vingut publicant en aquella hermosa ciutat lo calendari de que fem mérit, se 'n ha encarregat enguany lo no ménos entussiasista escriptor don Joseph Maria Puig y Torralva.

Forma un aplech de treballs en vers y en prosa, deguts als autors més coneguts de nostre renaixement, distingintse entre aquells los de las senyoras Monserdá, García Bravo, Bell-Iloch, y dels senyors Millás, Pasqual, Iranzo, Trigo, Aguiló, Ubach, Rodríguez, Guzman, Ferrer y Bigné, Boix, Llorente y alguns altres publicats, y entre aquéstos los dels senyors Bodria, Llombart, Company, Orga y Oller.

Felicitém per sa publicació al Sr. Puig Torralva, desitjantli que per molts anys puga continuarla.

Lo Rat Penat te 176 planas y está imprés en la estampa de Joseph Maria Blesa, carrer de Baix, número 16, Valencia.

BELLAS ARTS

Si artistes han exposat sos treballs en lo concorregut establiment del senyor Parés la últimament finida setmana: los senyors Reynés, Llovera, Mas, Vallmitjana (don Venanci), Campeny y Clarassó.

Lo primer d' ells hi té un quadro que representa una plassa, en dia d' ivern y plujós (y qual plassa podria molt ben esser de Paris). En aquest treball, hi trobém bastant just lo cel, ménos en los punts més lluminosos, que 'ls creyém exagerats; molt bona perspectiva; y molt be de color, sobre tot lo terreno. No podém dir lo mateix respecte á las figuras, puig los hi falta vida y mohiment, y 's presentan d' un modo que no

deixan venir en coneixement de si están caminant ó paradas, com per exemple las duas senyoretas junt ab las quals hi vá un gos que se 'l veu realment parat del tot mentres que aquéllas se presentan ab actitud duptosa. Potser prefeririam veurerlas no tan acabadas, que en cert modo las fa un xich pesadas, y que en cambi tinguesen un poch més de vida y més distinció. Los arbres de vora 'l monument que hi figura, los veyém, perméttinnos la espressió, molt *afarigolats*.

Del senyor Llovera hi ha exposat en la mentada Exposició-Parés, un retrato de noyeta, quasi tamany natural. Está bé de mohiment, ben presa l' actitud y destaca sobre un fondo que l' entona. Encar que suposém que se sembla al original, y de que 'ns fem també cárrech de las mil exigencias que hi ha al fer aquesta mena de treballs, creyém que l' autor no pendrá á mal si li dihem que al executarlos, procuri sempre, y sobre tot en la fesomia, pintarlos *de primera intenció*, y de aquesta manera l' hi resultarà més fresca de tons y més unitat en l' obra. De totas maneres, nos ha agradat y 'ns fa més l' efecte d' un quadro que d' un retrato.

Los dos quadros del senyor Mas, que hi figuran, y que deuen ser pintats á Venecia, son dos tipos d' una noya menestrала l' un y d' una venedora de verduras l' altre. Tan aquell com aquest, los veyém més bocetos que altra cosa, si be 'l segon té més estudiats los detalls, com son las verduras, pintadas ab gran naturalitat.

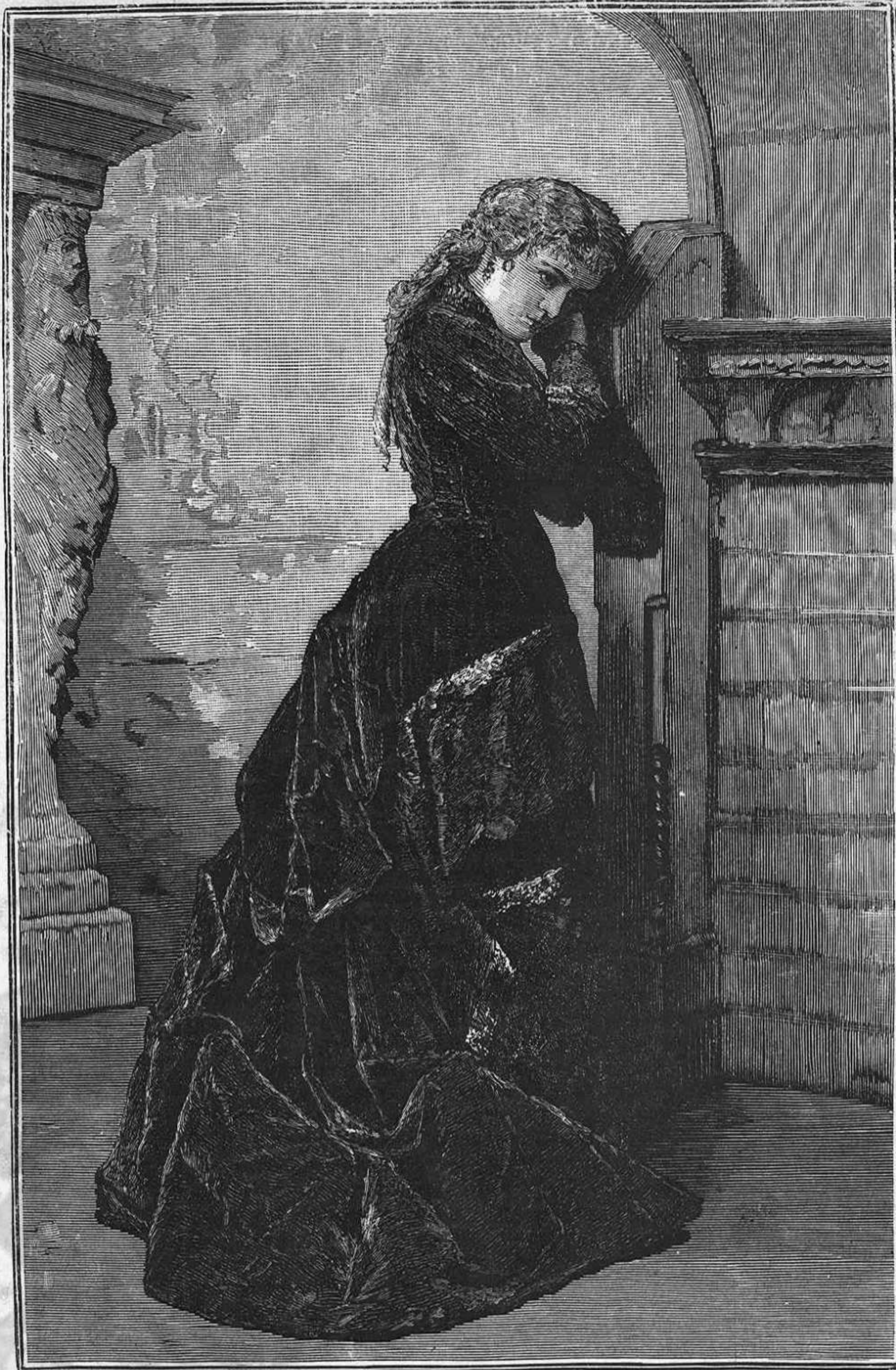
La menestrала es freda de tons, y extranyém no veurer en sa cara la més petita sombra que ha de produhirli 'l mocador que li volta. No compreném tampoch com representa als coloms que hi ha extesos per terra, de tamany tan petit, y que potser fassi aixó lo que, á pesar de haverlos en gros número, se puguin confondre, ó més ben dit, fassin l' efecte no més d' un detall del terreno. Á la vista de aquéstos dos quadros, creyém que l' autor, al ferlos, no haurá tingut altre pensament que deixar dos bocetos, petits estudis de llum sens preocuparse gayre del dibuix.

Dels tres restants artistas, ó sigan los senyors Vallmitjana, Campeny y Clarassó, hi han exposadas tres esculturas. La del primer es un retrato, en terra cuyta, d' un acaudalat banquer de Barcelona, modelat ab gran mestria com tots los treballs de tan distingit artista, y plé de rics detalls. A pesar de aixó, hem de confessar que 'l que 'ns ocupa, no es pas dels millors entre 'ls molts que 'l mateix autor ha produhit.

La del senyor Campeny es un grupo que, si bé conté alguna petita desproporció, en cambi 's veu apuntat ab gran soltura.

Y la del últim, un busto que 's fa recomenable per sa bona modelació y ab qual obra ha probat lo senyor Clarassó que vé estudiant ab afany y profit lo dificil art de Miquel Angel.

FREDERICH PRIETO.



ANSIOSA ESPERA

BARCELONA — CASAS RECOMANABLES — BARCELONA

Olivella Germ.<sup>s</sup> y Cuspinera  
 Successors de Bach

Especialitat en bronzos, marbres, fayences, porcellanas, objectes japonesos y xinos, vanos, etc.  
 37, Fernando y Avinyó, 5

FERNANDO RUS

San Pau, 10

MAGATZEM DE DROGAS

Únic dipòsit en Espanya de Paper-Albuminat

CÁRLOS BLOSS

Magatzem de maquinaria y de quants articles se refereixen á Imprempta, Litografia y Encuadernació  
 Plassa Bon Succés, 3

PASSAMANERÍA  
 NOVEIAT EN ARTICLES  
 Francisco Cantarell

Jaume I, n.º 14

GRAN  
 SOMBRERERÍA  
 Rambla del Mitj, 8  
 BARTOMEU PUIG

FRANCISCO PLANAS

MARMOLISTA

Rambla Santa Mónica, n.º 14

H. VIGO  
 MAGATZEM DE MOBLES  
 DE VIENA

36, Carrer de Pelayo, 36

16, Boquería, 16  
 GRAN CAMISERÍA  
 Solanas y Pons

ALTA NOVEIAT  
 EN ARTICLES PERA SENYORA  
 DUARRY Y COMP.<sup>a</sup>

16, Carrer de Fernando, 16

ISIDRO BAGES  
 Gran Taller de Litografia

17, San Pau, 17

Francisco Vidal  
 OBJECTES ARTÍSTICHS  
 ANTICHS Y MODERNS  
 Passatge del Crèdit, núm. 3

Nuevo Noé  
 JOSEPH GUILERA

Servey Esmerat  
 Plassa de S. Sebastiá (Encants)